

คู่มือฉบับย่อที่เป็นประโยชน์สำหรับ
มุสลิมใหม่

มุฮัมมัด อัชชีรีย

المختصر المفيد للمسلم الجديد - تايلاندي

بيان الإسلام
Bayan AL-Islam

ح) جمعية الدعوة و الارشاد وتوعية الجاليات بالربوة ، ١٤٤٥هـ

الشهري ، محمد

المختصر المفيد للمسلم الجديد - تايلاندي. / محمد الشهري ؛
جمعية خدمة المحتوى الاسلامي باللغات - ط.١ - الرياض ، ١٤٤٥هـ

٢٤ ص ؛ ١٤ × ٢١ سم

ردمك: ٦-٦٧-٨٤١٧-٦٠٣-٩٧٨

١٤٤٥ / ١٩٦٩٦

Partners in Implementation

Content
Association

Rowad
Translation

Rabwah
Association

IslamHouse

This publication may be printed and disseminated by any means provided that the source is mentioned and no change is made to the text.

Tel: +966 50 244 7000

info@islamiccontent.org

Riyadh 13245- 2836

www.islamhouse.com

คู่มือฉบับย่อที่เป็นประโยชน์สำหรับ
มุสลิมใหม่

เรียบเรียงโดย

มูฮัมหมัด อัจชีรีรี่

1441 - 2020

คำนำ

แท้จริงมวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ เราขอสรรเสริญพระองค์ เราขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ เราขออภัยโทษจากพระองค์ เราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้ห่างไกลจากความชั่วร้ายของตัวเราและจากความชั่วที่เกิดขึ้นจากการกระทำของเรา ผู้ใดที่พระองค์ทรงให้ทางนำแก่เขา ไม่มีผู้ใดที่จะทำให้เขาหลงทางได้ และผู้ใดที่พระองค์ทรงให้เขาหลงทาง จะไม่มีผู้ใดสามารถทำให้เขาได้รับทางนำได้

ฉันขอปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การจงรักภักดีเว้นแต่เพียงอัลลอฮ์ พระองค์เดียวเท่านั้น โดยที่ไม่มีภาคีใดๆ ต่อพระองค์ และฉันขอปฏิญาณตนว่า แท้จริงมุฮัมมัดนั้นเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์

อนึ่ง

อัลลอฮ์ได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัมเหนือสรรพสิ่งอื่นใดที่พระองค์สร้างมา พระองค์ทรงตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ [الإسراء: ๗๐]

ความว่า (และโดยแน่นอน เราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัม) (อัลอิสรออ์ : 70)

และพระองค์ได้เพิ่มเกียรติให้แก่ประชาชาตินี้ด้วยการส่งศาสนทูตที่ดีที่สุด นั่นคือ มุฮัมมัด คือลลัดลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม และได้ประทานให้แก่พวกเขาซึ่งคัมภีร์ที่ดีที่สุดจากบรรดาคัมภีร์ทั้งหลาย นั่นคือ คัมภีร์อัลกุรอาน และพระองค์ทรงพอใจสำหรับพวกเขาด้วยศาสนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระองค์ได้บัญญัติไว้ นั่นคือ ศาสนาอิสลาม อัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง ทรงตรัสว่า:

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ

أَمَّنْ أَهْلَ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ [آل عمران: ๗๖]

ความว่า (พวกเจ้านั้น เป็นประชาชาติที่ดียิ่งซึ่งถูกให้อุบติขึ้นสำหรับมนุษยชาติ โดยที่พวกเขาใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่มิชอบ และศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และถ้าหากว่า

บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ศรัทธากันแล้ว แน่ใจมั่นคงก็เป็นการดีสำหรับพวกเขา ในหมู่พวกเขานั้นมี บรรดาผู้ที่ศรัทธา และส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ละเมิด) (อาละอิมรอน : 110)

ปัจจัยอำนวยสุข (เนี้ยะมัด) ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่อัลลอฮ์ประทานให้แก่มนุษย์ คือ การมอบ ทางนำสู่อิสลาม ยืนหยัดในหนทางแห่งอิสลาม ปฏิบัติตามบทบัญญัติของอิสลาม หนังสือ เล่มนี้มีขนาดเล็ก แต่มีเนื้อหาหมายมาสำหรับผู้ที่ได้รับทางนำเข้ารับอิสลาม ซึ่งเป็นสิ่งที่ควร รับรู้ในช่วงแรกของการรับอิสลาม เป็นการนำเสนอในรูปแบบกะหัดรัด อธิบายสัญลักษณ์ สำคัญของศาสนาอิสลามที่ยิ่งใหญ่ เมื่อมีความรู้ความเข้าใจ และปฏิบัติตามที่ได้เรียนรู้ จะ นำไปสู่การเรียนรู้และหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อรู้จักอัลลอฮ์ผู้สูงส่ง รู้จักนบีมุฮัมมัด ศาสนาทูต ของพระองค์ และศาสนาอิสลามของพระองค์ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติศาสนกิจด้วยการ จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ด้วยความรู้ที่ซัดแข็ง มีจิตใจที่สงบ มีความศรัทธาต่ออัลลอฮ์ที่เพิ่มขึ้นด้วย การปฏิบัติศาสนกิจ (อิบาดะฮ์) และปฏิบัติตามแบบอย่างของนบีมุฮัมมัด ศ็อลล็อลลอฮุอะ ลัยฮิอะสลัม ศาสนาทูตของพระองค์ เพื่อจะได้ใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ผู้สูงส่ง

ด้วยพระองค์อัลลอฮ์ ตะอาลา ฉันขอวิงวอนต่อพระองค์ขอให้ทุกคำในหนังสือเล่มนี้เป็นสิริ มงคล เป็นประโยชน์ต่อศาสนาอิสลามและชาวมุสลิม เป็นการทำงานที่บริสุทธิ์ใจเพื่ออัลลอฮ์ และ ขอให้ผลบุญในการนี้มอบแด่พี่น้องมุสลิมทุกคนทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่และตายไปแล้ว

และขออัลลอฮ์ทรงประทานการสัจดี ความสามัคคี และความจำเริญแด่ท่านนบีมุฮัมมัด ของเรา แต่ครอบครัวของท่าน และมีตราหยาของท่านทั้งปวง

มุฮัมมัด บิน อหฺซัยบะฮ์ อัชชีรีฮ์

2/11/1442 ฮ.ศ.

พระเจ้าของฉัน คือ อัลลอฮ์

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [البقرة: ٢١]

ความว่า (มนุษย์เอ๋ย เจ้าจงแสดงการจงรักภักดีต่อพระเจ้าของเจ้า พระองค์ผู้ทรงสร้างพวกเจ้า และบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเจ้าเกิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะยำเกรง) (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 21)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ [الحشر: ٢٢]

ความว่า "พระองค์คืออัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์เท่านั้น" (อัลหุซร์ : 22)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: ١٧]

ความว่า "ไม่มีสิ่งใดเหมือนพระองค์ และพระองค์ผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น" (อัซ-ซุรอ : 11)

อัลลอฮ์ คือ พระผู้อภิบาลของฉัน และเป็นพระผู้อภิบาลของทุกสรรพสิ่ง ผู้ทรงราชันย์ ผู้ทรงให้บังจัย-ยังชีฟ และผู้ทรงจัดการทุกอย่าง

พระองค์ คือ ผู้ควรแก่การได้รับซึ่งการจงรักภักดีแต่เพียงผู้เดียว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดเว้นแต่พระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้น

พระองค์ทรงมีพระนามอันทรงเกียรติและคุณลักษณะที่สูงส่ง ที่พระองค์ยืนยันด้วยพระองค์เอง และยืนยันโดยนบีมุฮัมมัด ที่ออลลีออลลอฮู อะลัยฮิ วะสัลลิม ซึ่งได้บรรลุถึงที่สุดแห่งความสมบูรณ์และความงดงาม ไม่มีสิ่งใดเหมือนพระองค์ พระองค์ผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น

ส่วนหนึ่งจากพระนามของพระองค์ คือ ผู้ทรงประทานบังจัยยังชีฟ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงอภิสิทธิ์ ผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงสานติ ผู้ทรงเห็น ผู้ทรงรับการมอบหมาย ผู้ทรงสร้างสรรค์ ผู้ทรงอ่อนโยน ผู้ทรงพอเพียง ผู้ทรงให้อภัยโทษ

ผู้ทรงประทานบังจัยยังชีฟ : ผู้ทรงดูแลบังจัยยังชีฟของปวงบ่าว ซึ่งเป็นสิ่งล้ำจุนหัวใจ และร่างกายของพวกเขา

ผู้ทรงกรุณาปรานี : ผู้ทรงมีความกรุณาปรานีอันกว้างใหญ่ไพศาล ซึ่งครอบคลุมเหนือทุกสิ่ง

ผู้ทรงคุณภาพ : พระองค์เป็นผู้ที่ทรงมีความสามารถอย่างสมบูรณ์ ที่ไม่มีความบกพร่องหรือความอ่อนแอไร้ความสามารถ

ผู้ทรงอภิสิทธิ์ : คือ ผู้ที่มีคุณสมบัติแห่งความยิ่งใหญ่ การควบคุม และการบริหารจัดการผู้ครอบครองทุกสรรพสิ่ง และผู้จัดการทุกประการ

ผู้ทรงไถ้อิน : ผู้ทรงไถ้อินทุกการเปล่งเสียงทั้งค่อยและดัง

ผู้ทรงสันติ (सानติ): ผู้ทรงบริสุทธิ์จากทุกสิ่ง que แสดงถึงความบกพร่อง ความเสื่อมเสีย และตำหนิ

ผู้ทรงเห็น: ผู้ทรงเห็นที่ครอบคลุมทุกๆ สิ่ง ถึงแม้ว่าสิ่งนั้นจะละเอียดและเล็กมากก็ตาม ผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ทรงเห็นสิ่งที่เป็นเรื่องลับ

ผู้ทรงอภิรักษ์ : ผู้ทรงอุปการะดูแลปัจจัยยังชีพให้แก่สิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง และทรงรับผิดชอบพวกเขาเพื่อประโยชน์ต่างๆ ของพวกเขา และผู้ซึ่งปกครองว่าที่จงรักภักดีพระองค์ โดยให้เกิดความง่ายดายในการทำงานของพวกเขาและเป็นงานที่เพียงพอสำหรับพวกเขา

ผู้ทรงสร้างสรรค์ : ผู้ทรงบังเกิดสิ่งต่างๆ และผู้ทรงสร้างสิ่งใหม่ๆ โดยไม่มีต้นแบบมาก่อน

ผู้ทรงอ่อนโยน : ผู้ทรงให้เกียรติและเมตตาว่าของพระองค์ และประทานในสิ่งที่บ่าวร้องขอ

ผู้ทรงพอเพียง: พระองค์คือทรงให้ความพอเพียงแก่บ่าวของพระองค์ในทุกสิ่ง que พวกเขาต้องการ ซึ่งพอเพียงด้วยความช่วยเหลือจากพระองค์แต่เพียงผู้เดียวปราศจากผู้อื่นใด และเพียงพอกับพระองค์โดยไม่ต้องพึ่งผู้อื่นจากพระองค์อีก

ผู้ทรงอภัยโทษ : พระองค์คือผู้ที่ทรงปกป้องบ่าวของพระองค์จากบาปที่ชั่วร้ายของพวกเขา และไม่ทรงลงโทษพวกเขาจากการทำบาปดังกล่าว

มุสลิมจะต้องคิดใคร่ครวญในความหัตถ์ที่อัลลอฮ์ทรงสร้างสรรค์และให้ความสะดวกสบาย และส่วนหนึ่งนั้นคือการที่พระองค์ดูแลสิ่งที่เป็นตัวเล็กตัวน้อยด้วยการให้อาหารและการดูแลจนกระทั่งสามารถพึ่งตัวเองได้ ดังนั้นมหาบริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างสรรค์สิ่งเหล่านั้น ผู้ทรงอ่อนโยนต่อสิ่งนั้น และส่วนหนึ่งจากความอ่อนโยนของ

พระองค์ คือ ทรงเตรียมไว้ให้แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่คอยให้ความช่วยเหลือ และที่เป็นประโยชน์
แก่พวกเขา พร้อมกับความอ่อนแอของพวกเขา

นบีของฉันคือ มุฮัมมัด คือลลิลลอฮู อะลัยฮิ วะสัลลัม

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ
رَحِيمٌ﴾ [التوبة: ๑๒๘].

ความว่า (แท้จริงมีศาสนทูตท่านหนึ่งจากพวกท่านเองได้มาหาพวกท่านแล้ว เป็นที่
ลำบากใจแก่เขาในสิ่งที่พวกท่านได้รับความทุกข์ยาก เป็นผู้ห่วงใยในพวกท่าน เป็นผู้เมตตา
ผู้กรุณาปรานีต่อบรรดาผู้ศรัทธา) (อัดเตาะบะฮ์ : 128)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ [الأنبياء: ๑๐๗].

ความว่า (และเราได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อเป็นความเมตตาแก่ประชาชาติ
ทั้งหลาย) (อัลอัมบิยาฮ์ : 107)

มุฮัมมัด คือลลิลลอฮู อะลัยฮิ วะสัลลัม เป็นผู้เมตตาและผู้ชี้ทางนำ

ท่านคือ มุฮัมมัด บิน อับดุลลอฮ์ คือลลิลลอฮู อะลัยฮิ วะสัลลัม เป็น ศาสนทูตคนสุดท้าย
ที่อัลลอฮ์ได้ส่งมาด้วยศาสนาอิสลามมายังมวลมนุษยชาติทั้งปวง เพื่อชี้นำพวกเขาสู่ความดี และ
ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือ การเตาฮีด (ศรัทธาในความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์) และห้ามปราม
ความชั่ว ซึ่งที่เลวร้ายที่สุด คือ ชีริก (การตั้งภาคีกับอัลลอฮ์)

จำเป็นจะต้องปฏิบัติตามท่านในสิ่งที่ท่านสั่งและเชื่อมั่นในสิ่งที่ท่านบอก และออกห่าง
จากสิ่งที่ท่านห้ามปราม และห้ามปฏิบัติศาสนากิจเว้นแต่ในสิ่งที่ท่านบัญญัติเท่านั้น

ศาสน์ของมุฮัมมัดและศาสน์ของศาสนทูตทั้งหมดก่อนหน้านั้นล้วนเป็นการเชิญชวน
สู่การจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว โดยไม่ตั้งภาคีกับพระองค์

ส่วนหนึ่งจากคุณลักษณะของท่านนะบี คือลัทธิลอสู อะลัซซี วะสัลลัม คือ ชื่อสัตย์ เมตตา อ่อนโยน อดทน กล้าหาญ ใจบุญ มารยาทงาม ยุติธรรม ถ่อมตน และอภัย

อัลกุรอาน คือ คำรัสของพระเจ้าของฉัน

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا﴾ [النساء: ١٧٤]

ความว่า (มนุษย์ชาติทั้งหลาย แน่นอน ได้มีหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเขาเข้ามายังพวกเขาแล้ว และเราได้ให้แสงสว่างอันแจ่มแจ้งลงมาแก่พวกเขาด้วย) (อันนิสาอ์: 174)

อัลกุรอาน คือ คำรัสของอัลลอฮ์ที่พระองค์ทรงประทานให้แก่ันบีมุฮัมมัด คือลัทธิลอสู อะลัซซี- วะสัลลัม เพื่อนำพามวลมนุษย์ออกจากความมืดมนสู่รัศมี และนำทางสู่หนทางที่เที่ยงตรง

ผู้ใดที่อ่านอัลกุรอานเขาจะได้รับผลบุญอันใหญ่หลวง ผู้ใดปฏิบัติตามแนวทางของอัลกุรอานเขาได้เดินบนเส้นทางที่เที่ยงตรง

ฉันเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการของอิสลาม

ท่านนะบี คือลัทธิลอสู อะลัซซี วะสัลลัม กล่าวว่า “ศาสนาอิสลามถูกวางอยู่บนหลัก 5 ประการ คือ หนึ่ง การปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าที่ต้องเคารพยกย่องโดยแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และมุฮัมมัดเป็นศาสน-ทูตของอัลลอฮ์ สอง คำรับไว้ซึ่งการละหมาด สาม จ่ายซะกาต สี่ การถือศีลอด ในเดือนรอมฎอน และห้า การทำหัจญ์ ณ บัยตุลลอฮ์ ”

หลักการของอิสลามคือการปฏิบัติศาสนกิจที่มุสลิมทุกคนต้องปฏิบัติ และความเป็นอิสลามของคนใดคนหนึ่งจะไม่ถูกต้อง นอกจากด้วยการเชื่อมั่นว่า หลักการเหล่านั้นเป็นสิ่งที่วาญิบและต้องนำมาสู่การปฏิบัติทุกประการ เพราะศาสนาอิสลามนั้นถูกวางอยู่บนหลักการดังกล่าว จึงได้ชื่อว่า หลักการของอิสลาม

และหลักห้าประการนี้ มีดังนี้

หลักข้อที่หนึ่ง ปฏิญาณตน ว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และนบีมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ} [محمد: ١٦].

ความว่า (จะนั่นฟังรู้เถิดว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ต้องกราบไหว้โดยเที่ยงแท้) นอกจากอัลลอฮ์) (มุฮัมมัด : 19)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ} [التوبة: ١٢٨].

ความว่า (แท้จริงได้มีศาสนทูตท่านหนึ่งจากพวกท่านเองได้มาหาพวกท่านแล้ว เป็นที่ลำบากใจแก่เขาในสิ่งที่พวกท่านได้รับความทุกข์ยาก เป็นผู้ห่วงใยในพวกท่าน เป็นผู้เมตตาผู้กระวนกระวายต่อบรรดาผู้ศรัทธา) (อัตเตาบะฮ์ : 128)

ความหมายของการปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ คือ ไม่มีผู้ใดที่ควรแก่การอิบาดะฮ์ (การเคารพสักการะตามศาสนบัญญัติ) เว้นแต่พระองค์อัลลอฮ์เท่านั้น

ความหมายของการปฏิญาณตนว่า มุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ คือ ปฏิบัติตามในสิ่งที่ท่านสั่ง เชื่อในสิ่งที่ท่านบอกกล่าว ออกห่างจากสิ่งท่านสั่งห้าม และไม่มีการเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์ นอกจากสิ่งที่ท่านบัญญัติไว้เท่านั้น

หลักข้อที่สอง คำรณการละหมาด

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ} [البقرة: ١١٥].

ความว่า (และพวกเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด) (อัลบะกอเราะฮ์ : 110)

การดำรงไว้ซึ่งการละหมาดนั้น ต้องกระทำมันตามที่อัลลอฮ์ได้บัญญัติและตามที่ท่านนบีมุฮัมมัด ที่อลัดลอสฺ อะลียิ วะสัลลิม ศาสนทูตของพระองค์ได้สอนไว้

หลักข้อที่สาม จ่ายซะกาต (บริจาคทานภาคบังคับ)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

(وَأَتُوا الزَّكَاةَ) [البقرة: ๑๗๖].

ความว่า (และพวกเจ้าจงจ่ายซะกาต) (อัลบะกอเราะฮ์ : 110)

อัลลอฮ์ได้กำหนดให้จ่ายซะกาตเพื่อทดสอบถึงความสัตย์จริงต่อการศรัทธาของมุสลิม เพื่อเป็นการแสดงการขอบคุณต่อพระเจ้า ที่พระองค์ทรงประทานปัจจัยที่เป็นทรัพย์สินมา และเพื่อเป็นการช่วยเหลือแก่คนยากจนและผู้ที่มีปัญหาทางการเงิน

และการจ่ายซะกาตนั้น คือการมอบให้แก่ผู้ที่มีสิทธิได้รับมัน

ซะกาต เป็นหน้าที่ภาคบังคับที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่ต้องจ่ายเมื่อครบจำนวนที่ศาสนากำหนดไว้ โดยให้กับบุคคลแปดจำพวก ที่อัลลอฮ์ทรงกล่าวไว้ในอัลกุรอาน ส่วนหนึ่งในนั้น คือ คนยากจนและคนขัดสน

และในการจ่ายซะกาตนั้น เป็นการแสดงถึงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจกัน และเป็นการชำระศีลธรรมและความมั่งคั่งของมุสลิมให้บริสุทธิ์ และเป็นการเอาใจใส่ความรู้สึกของคนยากจนและขัดสน เป็นการสร้างความรักและมิตรภาพให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นระหว่างมุสลิมที่อยู่ร่วมสังคมเดียวกัน ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ มุสลิมที่ดีจะมอบสิ่งที่ดีที่ตัวเองมีและมีความสุขกับมันให้แก่ผู้อื่นเพื่อสร้างความสุขให้เกิดขึ้นกับผู้อื่นด้วย

และอัตราการจ่ายซะกาตทรัพย์สินคือ 2.5% จากทรัพย์สินที่ได้เก็บออมไว้ที่เป็นทองคำ เงิน ธนบัตร และสินค้าเพื่อการค้าที่จะนำไปทำการซื้อขายเพื่อให้ได้มาซึ่งกำไร เมื่อมีทรัพย์สินตามจำนวนที่กำหนดไว้และครบรอบหนึ่งปี

นอกจากนี้ ผู้ที่ครอบครองสัตว์ (อูฐ วัว และแพะ) ในจำนวนที่กำหนดไว้จะต้องจ่ายซะกาตเช่นกัน เมื่อสัตว์ดังกล่าวได้กินพืชที่อยู่บนดินได้เองเป็นเวลามากกว่าหนึ่งปี โดยเจ้าของไม่ได้เป็นผู้ให้อาหารแก่มัน

และเช่นเดียวกัน จำเป็นต้องจ่ายซะกาต สิ่งที่ได้มาจากดิน ที่เป็นธัญพืช ผลไม้ ไร่ชาตุ และอื่นๆ เมื่อถึงพิกัดที่กำหนดไว้

หลักข้อที่สี่ คือศีลอดในเดือนรอมฎอน

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

[البقرة: 183]

ความว่า (โอ้อับรรดาผู้ศรัทธา การถือศีลอดได้ถูกบัญญัติแก่พวกเจ้าดังที่ได้ถูกบัญญัติแก่
ประชาชาติก่อนหน้านี้ ทั้งนี้เพื่อพวกเจ้าจะได้ยำเกรง) (อัลบะกอเราะฮ์ : 183)

รอมฎอน คือ เดือนที่เก่าตามปฏิทินฮิจเราะฮ์ศักราช ซึ่งเป็นเดือนที่ยิ่งใหญ่สำหรับชาว
มุสลิมและเป็นเดือนพิเศษกว่าเดือนอื่นๆ และการถือศีลอดทั้งเดือนของเดือนรอมฎอนเป็น
หนึ่งในห้าของหลักการของศาสนาอิสลาม

การถือศีลอดในเดือนรอมฎอน คือการแสดงความจริงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่ง ด้วย
การอดอาหาร เครื่องดื่ม การร่วมประเวณี และทุกสิ่งที่จะทำให้เสียการถือศีลอด ตั้งแต่แสง
อรุณขึ้นจนตะวันลับขอบฟ้าตลอดทั้งวันในเดือนรอมฎอนอันประเสริฐ

หลักข้อที่ห้า การทำฮัจญ์

อัลลฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ [آل عمران: 97]

ความว่า (และสิทธิของอัลลฮ์ที่มีแก่นมนุษย์นั้น คือการมุ่งสู่บ้านหลังนั้น (เพื่อประกอบพิธี
ฮัจญ์และอุมเราะฮ์) อันได้แก่ผู้ที่สามารถหาทางไปยังบ้านหลังนั้นได้) (อาละอิมรอน : 97)

การทำฮัจญ์จำเป็นสำหรับผู้ที่มีความสามารถเดินทาง ครั้งเดียวในชีวิต คือ การเดินทาง
ไปยังมัสยิด อัลหะรอมและสถานที่ต่างๆ อันทรงเกียรติที่มีกกะฮ์ เพื่อปฏิบัติศาสนกิจต่างๆ
ที่เจาะจงไว้ ณ เวลาที่เจาะจงไว้ ซึ่งท่านนบีมุฮัมมัด คืออลลฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลิม เคย
ประกอบพิธีฮัจญ์เสมือนบรรดานบีก่อนๆ อัลลฮ์ได้ทรงสั่งใช้ให้นบีอิบรอฮีม ป่าวประกาศ
แก่นมวลมนุษย์สู่การทำฮัจญ์ ดังที่พระองค์ทรงตรัสในอัลกุรอานไว้ว่า:

﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَا تُوَكُّلُ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾ [الحج: 27]

ความว่า (และจงประกาศแก่นมนุษย์ทั่วไปเพื่อการทำฮัจญ์ พวกเขาจะมาหาเจ้าโดยทางเท้า
และโดยทางอูฐเพรียวทุกตัว จะมาจากทางไกลทุกทิศทาง) (อัล-ฮัจญ์ : 27)

ฉันเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการศรัทธา

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ถูกถามเรื่องการศรัทธา ท่านจึงตอบว่า "คือการที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ศรัทธาต่อมลาอิกะฮ์ของพระองค์ ศรัทธาต่อคัมภีร์ของพระองค์ ศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และศรัทธาต่อกฎศกาวะการณั้ทั้งดีและร้าย"

หลักการศรัทธา คือ การปฏิบัติศาสนกิจด้วยจิตใจที่มีสติทุกคนต้องปฏิบัติ และการนับถือศาสนาอิสลามของคนใดคนหนึ่งจะ ไม่ถูกต้อง นอกจากด้วยการยึดมั่นต่อหลักการนี้ ด้วยเหตุนี้จึงเรียกว่า หลักการศรัทธา

ความแตกต่างระหว่างหลักการศรัทธากับหลักการอิสลาม คือ หลักการอิสลามคือการปฏิบัติด้วยกายภายนอกของมนุษย์ เช่น การปฏิญาณตน การละหมาด การจ่ายซะกาต ส่วนหลักการศรัทธา คือ การปฏิบัติด้วยจิตใจภายในของมนุษย์ เช่น การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ศรัทธาต่อคัมภีร์ของพระองค์ ศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์

นิยามและความหมายของการศรัทธา คือ เชื่อมั่นด้วยจิตใจที่มั่นคงต่ออัลลอฮ์ ต่อมลาอิกะฮ์ของพระองค์ ต่อคัมภีร์ของพระองค์ ต่อศาสนทูตของพระองค์ ต่อวันปรโลก และต่อกฎกำหนดศกาวะการณั้ทั้งดีและไม่ดี และเชื่อฟังทุกสิ่งที่ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้นำมาและปฏิบัติ ด้วยการกล่าวด้วยวาจา เช่น การกล่าว ลาลิลาฮะอิลลัลลอฮ์ (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์) อ่านอัลกุรอาน กล่าวตัซบีหฺ (ซุบฮานัลลอฮ์) กล่าวตะฮ์ลีล (ลาลิลาฮะอิลลัลลอฮ์) และกล่าวสรรเสริญอัลลอฮ์ และปฏิบัติด้วยการกระทำของร่างกาย เช่น การละหมาด การประกอบพิธีฮัจญ์ การถือศีลอด และปฏิบัติด้วยการกระทำอวัยวะภายในที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ เช่น การรักต่ออัลลอฮ์ การเกรงกลัวพระองค์ การมอบหมายต่อพระองค์ และการบริสุทธิ์ใจเพื่อพระองค์

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้นิยามของการศรัทธาอย่างกระชับ คือ การยึดมั่นด้วยใจ เปล่งออกมาด้วยวาจา และปฏิบัติด้วยกาย ระดับความศรัทธาจะเพิ่มขึ้นด้วยการเชื่อฟัง และจะลดลงด้วยการฝ่าฝืน

หลักข้อที่หนึ่ง ศรัทธาต่ออัลลอฮ์

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ﴾ [النور: ๖๒].

ความว่า (แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธาที่แท้จริง นั่นคือ ผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์) (อันนุร : 62)

การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ว่าพระองค์เพียงผู้เดียวที่มีกรรมสิทธิในด้านการสร้าง มีกรรมสิทธิที่จะต้องได้รับการเคารพบูชา และศรัทธาในพระนามและคุณลักษณะของพระองค์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ศรัทธาต่อการมีอยู่จริงของอัลลอฮ์ ผู้ทรงบริสุทธิและสูงส่ง

ศรัทธาต่อรูปบิยะฮ์ของพระองค์ คือ พระองค์ทรงเป็นเจ้าของกรรมสิทธิเหนือทุกสิ่ง ทรงเป็นผู้สร้าง ทรงเป็นผู้มอบบังจัยยังชีฟและผู้บริหารทุกสรรพสิ่ง

ศรัทธาต่ออูลูฮียะฮ์ของพระองค์ คือ พระองค์คือพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพสักการะเพียงผู้เดียว โดยปราศจากการตั้งภาคีใดๆ ต่อพระองค์ เช่นการละหมาด การขอวิงวอน การบนบาน การเซียด การขอความช่วยเหลือ การขอความคุ้มครอง และทุกสิ่งที่เป็นการศึกษาสนกัจ

ศรัทธาต่อพระนามของอัลลอฮ์ทั้งดงามและคุณลักษณะของพระองค์ที่สูงส่ง ซึ่งเป็นพระนามและคุณลักษณะที่พระองค์ได้ยืนยันด้วยพระองค์เอง และยืนยันโดยศาสนทูตมุฮัมมัดที่อลลัลลอ ฮุ อะลียิ วะสัลลิม และปฏิเสธนามและคุณลักษณะที่พระองค์ปฏิเสธต่อตนเองหรือศาสนทูตของพระองค์ปฏิเสธ โดยพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮ์มีความสมบูรณ์และดงามที่สุด ไม่มีสิ่งใดเหมือนพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยืนและมองเห็น

หลักข้อที่สอง ศรัทธาต่อมลาอิกะฮ์ (เทวทูต)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنِحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ

يَرِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [فاطر: ๖๖].

ความว่า (มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ผู้ทรงแต่งตั้งมลาอิ-กะฮ์ให้เป็นผู้นำข่าว ผู้มีปีกสอง สาม และสี่ ทรงเพิ่มในการสร้างตามที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง) (ฟาฎิร : 11)

เราศรัทธาว่า โลกของมลาอิกะฮ์เป็นโลกที่เร้นลับ พวกเขาคือบ่าวของอัลลอฮ์ที่ถูกสร้าง
จากรัศมีและทรงสร้างพวกเขาเป็นบ่าวที่จงรักภักดีต่อพระองค์

มลาอิกะฮ์เป็นสิ่งที่ถูกสร้างที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งไม่สามารถที่จะรับรู้จำนวนและพลังของพวกเขา
เราได้ยกเว้นอัลลอฮ์เท่านั้น คุณลักษณะ พระนามและภารกิจของอัลลอฮ์ ตามที่พระองค์ทรง
เลือก ซึ่งมลาอิกะฮ์ทุกคนจะมีคุณลักษณะ ชื่อ และหน้าที่เฉพาะ ในจำนวนนั้น คือ ญิบรีล ซึ่ง
ได้รับมอบหมายนวะฮีย์ (สาส์น) จากอัลลอฮ์นำไปส่งให้ศาสนทูตของพระองค์

หลักข้อที่สาม ศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

**﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ
وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نَفْرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾**
[البقرة: ๑๓๖]

ความว่า (พวกท่านจงกล่าวเถิด เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่ถูกประทานลงมา
แก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่อิบรอฮีม และอิสมาอีล และอิซฮาก และยะอ์กูบ และ
บรรดางศ์วานเหล่านั้น และสิ่งที่มุซา และอีซาได้รับ และสิ่งที่บรรดานบีได้รับจากพระ
เจ้าของพวกเขา พวกเรามีได้แบ่งแยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากเขาเหล่านั้น และพวกเรา
จะเป็นผู้สวามิภักดิ์ต่อพระองค์เท่านั้น) (อัล-บะกอเราะฮ์ : 136)

เชื่อมั่นอย่างหนักแน่นว่า คัมภีร์จากฟากฟ้าทุกเล่มเป็นคำรัสของอัลลอฮ์ และคัมภีร์
ดังกล่าวเป็นคำภีร์ที่ถูกประทานจากอัลลอฮ์ไปสู่ศาสนทูตของพระองค์เพื่อนำสัจธรรมอัน
เที่ยงธรรมไปยังบ่าวของพระองค์ และอัลลอฮ์ได้ส่งนบีมุฮัมมัด ศาสนทูตของพระองค์ ไปยัง
มวลมนุษยทั้งหลาย ซึ่งบัพัญญูที่ส่งมายังนบีมุฮัมมัดนั้น ได้ยกเลิกบัพัญญูที่ก่อนหน้านี้
และได้ทำให้คัมภีร์อัลกุรอานได้มีอำนาจเหนือคัมภีร์แห่งฟากฟ้าทั้งหลาย และทำให้บรรดา
คัมภีร์ดังกล่าวเป็นโมฆะ และอัลลอฮ์ทรงประกันในการรักษาคัมภีร์อัล-กุรอานจากการ
เปลี่ยนแปลงหรือบิดเบือน พระองค์ตรัสว่า:

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ [الحجر: ๑๐]

ความว่า (แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) ลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นอน) (อัล-หิจญ์รีย : 9)

เนื่องจากอัลกุรอานเป็นคัมภีร์เล่มสุดท้ายจากอัลลอฮ์สู่มวลมนุษย์ และนบีมุฮัมมัดที่อลลีออลลอฮ์ อะ-ลัยฮิ วะสัลลัม เป็นศาสนทูตของพระองค์ท่านสุดท้าย ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่อัลลอฮ์พึงพอพระทัยแก่มวลมนุษย์จนกระทั่งวันสิ้น โลก พระองค์ตรัสว่า:

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ [ال عمران: 85].

"แท้จริงศาสนา ณ อัลลอฮ์ นั้นคือ อัลอิสลาม" (อาละอิมรอน : 19)

และคัมภีร์แห่งฟากฟ้าที่อัลลอฮ์ทรงระบุไว้ในคัมภีร์ของพระองค์นั้น ได้แก่

คัมภีร์อัลกุรอาน อัลลอฮ์ประทานให้แก่ นบีมุฮัมมัด ที่อลลีออลลอฮ์ อะ-ลัยฮิ วะสัลลัม

คัมภีร์อิติฮาด อัลลอฮ์ประทานให้แก่ นบีมูซา อะลัยฮิสสลาม

คัมภีร์อินญีล อัลลอฮ์ประทานให้แก่ นบีอีซา อะลัยฮิสสลาม

คัมภีร์อัยซฮานูร อัลลอฮ์ประทานให้แก่ นบีดาวูด อะลัยฮิสสลาม

คัมภีร์อิบรอฮีม: อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ นบีมูซา อะลัยฮิสสลาม

หลักข้อที่สี่ ศรีทศาต่อบรรดาศาสนทูต

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ [الحل: 6].

ความว่า (และโดยแท้จริงแล้ว เราได้ส่งศาสนทูตมาในทุกประชาชาติ (โดยบัญญัติว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์ และจงหลีกเลี่ยงจากพวกเจ็ดต่างๆ) (อันนะหฺลุ : 36)

เชื่อมั่นอย่างหนักแน่นว่า อัลลอฮ์ได้ส่งศาสนทูตของพระองค์มายังประชาชาติทุกยุคทุกสมัย เพื่อเรียกร้องสู่การจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ "ไม่ตั้งภาคีกับพระองค์ และเรียกร้องให้ปฏิเสธสิ่งที่กราบไหว้บูชานอกเหนือจากพระองค์"

และศาสนาทูตของพระองค์ล้วนเป็นมนุษย์ที่เป็นชายที่เป็นบ่าวของพระองค์ พวกเขาเชื่อมั่นศรีทศา ยำเกรงและซื่อสัตย์ เป็นผู้นำทาง ผู้กลับใจ อัลลอฮ์ให้การสนับสนุนศาสนทูตของพระองค์ด้วยสิ่งมหัศจรรย์นอกเหนือธรรมชาติ (มุอ์ญิซาต) เพื่อเป็นข้อบ่งชี้ถึงความสัจ

จริงของพวกเขา ซึ่งพวกเขาได้เผยแพร่ทุกประการที่อัลลอฮ์ส่งมายังพวกเขา พวกเขาทั้งหมดล้วนอยู่บนหนทางสวรรค์ที่ชัดเจนและทางนำที่ชัดเจน

การเผยแพร่ของศาสนทูตของอัลลอฮ์ตั้งแต่คนแรกถึงคนสุดท้ายล้วนเป็นรากฐานแห่งศาสนา นั่นคือ การศรัทธาความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ในการปฏิบัติศาสนกิจ (อิบาดะฮ์) และไม่ตั้งภาคีกับพระองค์

หลักข้อที่ห้า การศรัทธาต่อวันสิ้นโลก

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾

[النساء: ๘๖]

ความว่า (อัลลอฮ์นั่นคือไม่มีผู้ใดที่ได้รับการเคารพสักการะโดยเที่ยงแท้ นอกจากพระองค์เท่านั้น แน่นอน พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเราทั้งหลายสู่วันกิยามะฮ์ ซึ่งไม่มีการสงสัยใดๆ ในวันนั้น และใครเล่าที่จะมีคำพูดจริงยิ่งกว่าอัลลอฮ์) (อันนิซาฮ์ : 87)

เชื่อมั่นอย่างหนักแน่นว่าทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับวันสิ้นโลกดังที่พระเจ้าของเราได้กล่าวไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน หรือในวจนะของนบีมุฮัมมัด คืออัลลิลลฮู อะลัยฮิ วะสัลลิม เช่น การตายของมนุษย์ การฟื้นคืนชีพ การขอความช่วยเหลือด้วยสิทธิพิเศษ การชั่ง การคิดบัญชี นรก สวรรค์ และเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับวันสิ้นโลกหลักข้อที่หก : ศรัทธาต่อกฎสภาพการณ์ทั้งดีและไม่ดี

หลักข้อที่หก : ศรัทธาต่อกฎสภาพการณ์ทั้งดีและไม่ดี

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ [القمر: ๘๓]

ความว่า (แท้จริงทุกๆ สิ่งนั้นเราสร้างมันตามสัดส่วน) (อัลเกาะมร์ : 49)

เชื่อมั่นว่าทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อสิ่งที่ถูกสร้างทุกสรรพสิ่งในโลกนี้ พระองค์อัลลอฮ์ทรงรอบรู้และทรงปรีชาญาณในการบริหารจัดการเพียงพระองค์เดียว ปราศจากภาคีใดๆ ซึ่งกฎสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นถูกกำหนดไว้ก่อนสร้างมนุษย์ ซึ่งมนุษย์นั้นมีความต้องการและ

ความปรารถนา มนุษย์จะเป็นผู้กระทำการต่างๆ ให้เกิดขึ้นจริง แต่ทั้งหมดนั้นไม่พ้นจากความรอบรู้ของอัลลอฮ์และความประสงค์ของพระองค์

การศรัทธาต่อกฎสภาพการณ์มี 4 ประการ คือ

ประการที่หนึ่ง: ศรัทธาว่าอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกประการ

ประการที่สอง: ศรัทธาต่อกฎกำหนดของอัลลอฮ์ทุกประการว่าจะคงอยู่ (ดำเนินการ) จนกระทั่งวันสิ้นโลก

ประการที่สาม: ศรัทธาต่อความประสงค์ของอัลลอฮ์และความปรีชาญาณที่สมบูรณ์ สิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น และสิ่งใดที่พระองค์ไม่ทรงประสงค์สิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้น

ประการที่สี่: ศรัทธาว่าอัลลอฮ์เป็นผู้สร้างทุกสรรพสิ่ง ปราศจากภาคีใดๆ ที่มีส่วนร่วมในการสร้างของพระองค์

ฉันเรียนรู้เรื่องการอาบน้ำละหมาด

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

(إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ) [البقرة: ๑๖๖]

ความว่า (แท้จริงอัลลอฮ์ทรงชอบบรรดาผู้สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว และทรงชอบบรรดาผู้ที่ทำตนให้สะอาด) (อัลบาคอเราะฮ์ : 22)

และท่านนบี คืออลัดลอสฺ อะลัยฮิ วะสลัลมฺ กล่าวว่า "จงอาบน้ำละหมาดเหมือนการอาบน้ำละหมาดของฉันเช่นนี้"

ความยิ่งใหญ่ของการละหมาดนั้น อัลลอฮ์ได้บัญญัติให้ความสะอาดก่อนทำการละหมาด และกำหนดให้ความสะอาดเป็นเงื่อนไขการละหมาดที่ถูกต้อง และเป็นกุญแจของการเริ่มต้นของการละหมาด จึงทำให้รู้สึกถึงความประเสริฐของการละหมาด ทำให้ใจชอบที่จะทำการละหมาด

ท่านนบี คืออลัดลอสฺ อะลัยฮิ วะสลัลมฺ กล่าวว่า "ความสะอาดเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา... และการละหมาดเป็นรัศมี"

และท่านนบี คืออลัดลอสฺ อะลัยฮิ วะสลัลมฺ กล่าวว่า "ผู้ใดที่อาบน้ำละหมาด แล้วเขาได้ทำการอาบน้ำละหมาดเป็นอย่างดี ความผิดต่างๆ ของเขาจะหลุดออกไปจากร่างกายของเขา"

บ่าวต้องถวายตนต่อพระเจ้าด้วยความสะอาดที่สัมผัสได้คือการอาบน้ำละหมาด เพื่อปฏิบัติศาสนกิจด้วยความบริสุทธิ์เพื่ออัลลอฮ์ด้วยการปฏิบัติตามทางนำของท่านบีมุฮัมมัด คืออิลลอลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม

การปฏิบัติที่จำเป็น (วาญิบ) จะต้องอาบน้ำละหมาด มีดังต่อไปนี้

1. การละหมาดทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการละหมาดฟัรฎูหรือการละหมาดสุนนะฮ์
2. การทอวาฟ (เดินเวียน) รอบกะอ์บะฮ์
3. การสัมผัสกับคัมภีร์อัลกุรอาน

ฉันทำการอาบน้ำละหมาดและชำระร่างกายด้วยน้ำที่สะอาด

น้ำสะอาด คือ น้ำที่ลงมาจากฟ้า หรือ ดาน้ำจากใต้ดิน ซึ่งคงอยู่ในลักษณะดั้งเดิม ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ประการต้องไม่เปลี่ยนแปลง คือ สี รส และกลิ่น จากสิ่งแปลกปลอมที่ไปเปลี่ยนแปลงน้ำสะอาดนั้น

ฉันเรียนรู้เรื่องการอาบน้ำละหมาด

ลำดับที่ 1 อันนิยะฮ์ (การตั้งเจตนา) ด้วยใจ ความหมายของการนิยะฮ์คือ เจตนาอย่างแน่วแน่ที่จะกระทำการอิบาดะฮ์ (ปฏิบัติศาสนกิจ) เพื่อใกล้ชิดอัลลอฮ์

ลำดับที่ 2 ล้างมือทั้งสองข้าง

ลำดับที่ 3 บ้วนปาก

การบ้วนปาก คือ การเอาน้ำเข้าปาก แล้วกลืนน้ำให้ทั่วปาก และบ้วนน้ำออก

ลำดับที่ 4 สูดน้ำเข้าจมูก

สูดน้ำเข้าจมูก คือ การสูดน้ำเข้าโพรงจมูกให้ได้ลึกที่สุด

และสั่งน้ำออกจากจมูก คือ การสั่งน้ำในโพรงจมูกที่สูดเข้าไปให้ออกมา

ลำดับที่ 5 คือ ล้างหน้า

ขอบเขตของใบหน้า

คำว่าหน้า คือ ด้านหน้าของใบหน้า ขอบเขตความกว้างของใบหน้า คือ จากหูข้างหนึ่งไปถึงหูอีกข้างหนึ่ง และบริเวณสีขาว คือ บริเวณระหว่างจอนผมถึงดั้งหู

จอนผม หมายถึง ขนที่อยู่บนกระดูกหูซึ่งคู่ขนานกับใบหู โคนมนไปในศีรษะที่มีลักษณะเหมือนหู

และเช่นเดียวกัน การล้างใบหน้านั้น จะรวมถึงเคราและขนที่ออกมาบริเวณดังกล่าว

ลำดับที่ 6 ล้างมือ

เริ่มจากปลายนิ้วมือทั้งสองข้างถึงข้อศอกของทั้งสองข้าง และจำเป็นต้องล้างข้อศอกทั้งสองข้างไปพร้อมการล้างมือ

ลำดับที่ 7 ลูบศีรษะด้วยสองมือพร้อมหูทั้งสองข้าง หนึ่งครั้ง

เริ่มลูบด้วยสองมือจากด้านหน้าของศีรษะไปยังด้านหลังแล้ววกกลับมาด้านหน้าอีกครั้ง พร้อมกับเอานิ้วชี้แห่เข้าในหูทั้งสองข้าง และนำนิ้วโป้งไว้ด้านหลังใบหู แล้วทำการลูบด้านหน้าและหลังใบหู

ลำดับที่ 8 ล้างเท้าตั้งแต่นิ้วเท้าทั้งสองจนถึงตาตุ่ม และจำเป็นต้องล้างตาตุ่มทั้งสองเข้ารวมกับการล้างเท้า ตาตุ่ม คือ อวัยวะส่วนที่เป็นปุ่มกลมๆ ที่ข้อเท้า

สิ่งที่จะทำให้เสียหน้าละหมาด มีดังนี้

1. มีสิ่งออกจากทวารทั้งสอง เช่น ปัสสาวะ อุจจาระ การผายลม มะนิยฺ (อสุจิ) มะซียฺ (น้ำเหนียวๆ) เป็นต้น

2. หมดสติ หลับลึก หรือ เป็นลม หรือเมา หรือบ้า

3. สิ่งทิวาญิบ (จำเป็น) ที่จะต้องอบน้ำ (ยกหะดัยใหญ่) เช่น การมีเพศสัมพันธ์ มีประจำเดือน และเลือดหลังคลอดบุตร

เมื่อมนุษย์ได้ปลดทุกข์แล้ว จำเป็นที่จะต้องชำระล้างสิ่งสกปรก ด้วยการชำระล้างด้วยน้ำสะอาดซึ่งเป็นสิ่งที่ดีที่สุด หรืออาจจะชำระด้วยสิ่งอื่นที่มีไข่น้ำ เช่น หิน ทราย และผ้า เป็นต้น โดยทำการเช็ดทำความสะอาด 3 ครั้งขึ้นไปกับสิ่งที่สะอาดซึ่งเป็นที่อนุญาตให้ทำความสะอาดได้

การเช็ดรองเท้าคูฟและถุงเท้า

ในกรณีที่มีการสวมใส่รองเท้าหนังที่ปกปิดตาตุ่มหรือถุงเท้า สามารถทำการลูบบนรองเท้าและถุงเท้าโดยไม่จำเป็นต้องล้างเท้าทั้งสองข้าง โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

1. การสวมใส่รองเท้าและถุงเท้าภายหลังจากทำความสะอาดอย่างสมบูรณ์ทั้งหะดัยเล็กและหะดัยใหญ่ และได้ล้างเท้าด้วยแล้ว

2. รองเท้าหรือถุงเท้าจะต้องสะอาดปราศจากสิ่งสกปรก (นะญิส)

3. การลูบรองเท้าหรือถุงเท้าอยู่ในเวลาที่กำหนด

4. รองเท้าหรือถุงเท้าจะต้องเป็นสิ่งที่สะอาด เช่น มิใช่ของขโมยหรือแย่งชิงของคนอื่นมา รองเท้าคู่ หมายถึง สิ่งที่สวมใส่ที่เท้าผลิตจากหนัง หรือจากสิ่งอื่น และเช่นดังรองเท้าคู่ คือรองเท้าทั่วไปที่สวมใส่ปกปิดเท้า

ถุงเท้า หมายถึง สิ่งที่สวมใส่ที่เท้าที่ผลิตจากผ้าหรือจากสิ่งอื่นๆ ซึ่งเป็นที่รู้จักด้วยคำว่า ถุงเท้า

วิทย์ปัญญาในการบัญญัติให้มีการลูบนรองเท้า:

วิทย์ปัญญาของการลูบนรองเท้า คือ เพื่อให้เกิดความสะอาดและผ่อนคลายกล้ามเนื้อที่มีความลำบากที่จะต้องถอดรองเท้าหรือถุงเท้าเพื่อทำความสะอาดเท้า โดยเฉพาะช่วงฤดูหนาว ช่วงอากาศหนาวมาก และช่วงเดินทาง.

ระยะเวลาสำหรับการลูบนรองเท้า:

สำหรับผู้ที่พำนักอยู่กับที่มีระยะเวลา 1 วัน กับ 1 คืน (24 ชั่วโมง)

สำหรับผู้ที่เดินทาง มีระยะเวลา 3 วัน 3 คืน (72 ชั่วโมง)

เริ่มนับระยะเวลาตั้งแต่การลูบนรองเท้าหรือถุงเท้าครั้งแรกภายหลังจากชำระทำความสะอาดจากหะดัษเรียบร้อยแล้ว

ลักษณะของการลูบนรองเท้าหรือถุงเท้า มีดังนี้

1. ใ้หม้อเปียกน้ำ
2. ลูบมือบนเท้า (จากนิ้วเท้าขึ้นไปยังขา)
3. ลูบเท้าขวาด้วยมือขวา และเท้าซ้ายด้วยมือซ้าย

สิ่งที่ทำให้การลูบเป็นโมฆะ มีดังนี้

1. มีสิ่งที่เป็นจำเป็นจะต้องอาบน้ำ
2. สิ้นสุดระยะเวลาของการลูบนรองเท้า

การอาบน้ำชำระร่างกาย

เมื่อผู้ชายหรือผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์ หรือมีการหลั่งอสุจิออกมาด้วยอารมณ์ในขณะที่ยังตื่นอยู่หรือนอนหลับ จำเป็น (วาญิบ) ที่จะต้องอาบน้ำชำระร่างกาย เพื่อที่จะสามารถทำการละหมาดได้ เนื่องจากความสะอาดเป็นเงื่อนไขของการละหมาด เช่นเดียวกับผู้หญิง เมื่อสิ้นสุด

จากการมีประจำเดือนหรือเลือดหลังคลอดบุตร จำเป็น (วาญิบ) ที่จะต้องอาบน้ำชำระร่างกาย เพื่อที่จะสามารถทำการละหมาดได้ เนื่องจากความสะอาดเป็นเงื่อนไขของการละหมาด

ลักษณะของการอาบน้ำชำระร่างกาย

อาบน้ำให้ทั่วร่างกาย รวมทั้งการบ้วนปากและสูดน้ำล้างโพรงจมูก เมื่ออาบน้ำทั่วร่างกายกับน้ำสะอาดแล้ว ก็เป็นการยกหะดัษใหญ่ และถือว่าได้ชำระทำความสะอาดเรียบร้อยแล้ว

ข้อห้ามสำหรับผู้ที่อยู่ในหะดัษใหญ่ จนกว่าจะอาบน้ำชำระร่างกาย มีดังนี้

1. การละหมาด
2. การกัววาฟ (เดินเวียน) รอบกะอ์บะฮ์
3. การอยู่ในมัสยิด อนุญาตให้เดินผ่านเท่านั้น โดยไม่เข้าไปอยู่ด้านใน
4. การสัมผัสอัลกุรอาน
5. อ่านอัลกุรอาน

การทำตะยัมมูม

หากไม่มีน้ำสำหรับทำความสะอาด หรือ ไม่สามารถใช้น้ำได้ เนื่องจากป่วย เป็นต้น และกลัวว่า จะไม่ทันละหมาด ก็สามารถทำการตะยัมมูมด้วยดินฝุ่นได้

ลักษณะของการตะยัมมูม คือ การใช้มือทั้งสองข้างตบบนดินฝุ่นหนึ่งครั้ง แล้วใช้มือทั้งสองข้างลูบใบหน้าแล้วลูบมือทั้งสองข้างเท่านั้น มีเงื่อนไขว่า ดินฝุ่นจะต้องสะอาด

สิ่งที่จะทำให้เสียตะยัมมูม มีดังนี้

1. ตะยัมมูมจะเสียเช่นเดียวกับสิ่งที่ทำให้เสียน้ำละหมาด
2. เมื่อมีการเจอน้ำก่อนเริ่มปฏิบัติศาสนกิจที่เตรียมการด้วยการตะยัมมูม

ฉันเรียนรู้เรื่องการละหมาด

อัลลอฮ์ได้กำหนดให้มุสลิมทำการละหมาด 5 เวลา ในวันหนึ่งและคืนหนึ่ง คือ ฟัจร์ ซุฮฺร อัสรี มัฆริบ และอิชา

ฉันเตรียมตัวเพื่อทำการละหมาด

เมื่อเข้าเวลาระฆมาด ชาวมุสลิมจะชำระทำความสะอาดจากหะดัษเล็กและหะดัษใหญ่ หากอยู่ในหะดัษใหญ่

หะดัษใหญ่ คือ สิ่งทำให้มุสลิมจำเป็นต้องทำความสะอาดด้วยการชำระร่างกาย

หะดัษเล็ก คือ สิ่งทำให้มุสลิมจำเป็นต้องอาบน้ำละหมาด

มุสลิมจะต้องทำการละหมาดด้วยเสื้อผ้าที่สะอาด สถานที่ที่สะอาดปราศจากสิ่งสกปรก และต้องปกปิดร่างกาย (ตามที่ศาสนาได้บัญญัติไว้)

มุสลิมจะต้องสวมเสื้อผ้าที่เหมาะสมสำหรับการละหมาดและปกปิดร่างกาย และสำหรับผู้ชายไม่อนุญาตให้ทำการละหมาดที่ไม่มีกรปกปิดระหว่างสะดือถึงหัวเข่า

สำหรับผู้หญิงจำเป็นต้องปกปิดทั่วร่างกาย ยกเว้นใบหน้าและฝ่ามือ

ในระหว่างที่ประกอบพิธีละหมาด ห้ามพูดคุย ยกเว้นคำกล่าวเฉพาะที่เจาะจงไว้สำหรับการละหมาดเท่านั้น ตั้งใจฟังอิหม่ามในการนำละหมาด ห้ามหันไปมาในระหว่างการละหมาด หากไม่สามารถท่องจำคำกล่าวเฉพาะเพื่อทำการละหมาดได้ ก็ให้กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์และสรรเสริญพระองค์จนกว่าจะเสร็จสิ้นการละหมาด และจะต้องรีบเรียนรู้การละหมาดและคำกล่าวต่างๆ สำหรับการละหมาด

ฉันเรียนรู้เรื่องการละหมาด

ลำดับที่ 1: อันนิยะฮ์ (การตั้งเจตนา) ด้วยหัวใจที่จะปฏิบัติศาสนบัญญัติตามที่ตั้งใจไว้

ภายหลังจากที่ฉันได้อาบน้ำละหมาดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ฉันก็หันหน้าไปทางกิบละฮ์ และฉันก็ทำการละหมาดด้วยการยืน หากมีความสามารถที่จะยืนละหมาดได้

ลำดับที่ 2: ฉันยกมือทั้งสองขึ้นสูงระดับไหล่ และกล่าวว่า "อัลลอฮุอักบร" พร้อมตั้งใจที่เริ่มเข้าการละหมาด

ลำดับที่ 3: ฉันอ่านคูอาอ์อัลอิติฟาด้าห์ ตามที่มีการรายงานจากท่านนบี คืออัลลิลลอฮุอะลัยวะสัลลิม ด้วยคำกล่าวที่ว่า

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ).

คำอ่าน: "ซุบฮานะกัลดอฮุมมา วะบิฮัมดิกะ วะตะบารอกัสมุกา วะตะอาลา ญัตดุกะ วะลาอิลลาฮา ฆัยรุกะ"

ความว่า (มหาบริสุทธิ์แต่พระองค์ โอ้อัลลอฮ์ และการสรรเสริญมีแต่พระองค์ ความประเสริฐมีในพระนามของพระองค์ เกิดริแห่งพระองค์ทรงสูงส่ง และไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์)

ลำดับที่ 4: ฉันขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์เพื่อให้ห่างไกลจากชัฏฮอนผู้ที่ถูกสาปแช่งด้วยการกล่าววว่า

(أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ).

คำอ่าน: "อะอูซุบิลลา ฮิมีนัชชัฎฮอน นีรรอญีม"

ความว่า (ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์เพื่อให้ห่างไกลจากชัฏฮอนผู้ที่ถูกสาปแช่ง)

ลำดับที่ 5: ฉันจะอ่านซูเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์หรือกะฮ์ของการละหมาด นั่นคือ

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (1) الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (2) الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (3) مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ (4) إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (5) اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (6) صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ (7)).

คำอ่าน: "บิสมิลลาฮิรเราะห์มา นีรเราะฮีมี (1) อัลฮัมดุลิลลาฮิ ร็อบบิลอาละมีน (2) ฮัรเราะห์มา นีรเราะฮีมี (3) มาลีเยา มิดดีน (4) อียากะนะอับดู วะอียากะนัสตะอีน (5) อีฮ์ดีนัสศิร็อ ฎ็อลมุสตะกีม (6) ศิร็อฎ็อลละฮ์ นะอัลอัมตะอะลัฮิม ฆัยริลมัฆดูบิอะลัฮิม วะลัดดอนดีน (7)"

ความว่า: (ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ (1) มวลการสรรเสริญทั้งหลายนี้เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก (2) ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ (3) ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งวันตอบแทน (4) เฉพาะพระองค์เท่านั้น ที่พวกข้าพระองค์เคารพอิบาดะฮ์ และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์ขอความช่วยเหลือ (5) ขอพระองค์ทรงชี้นำพวกข้าพระองค์ ซึ่งทางอันเที่ยงตรง (6) (คือ) ทางของบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่พวกเขา มิใช่ทางของพวกที่ถูกกริ้ว และมิใช่ทางของพวกที่หลงผิด (7))

ฉันจะอ่านอาขยะฮัลลุลกุรอานตามที่สะดวก หลังจากอ่านซูเราะฮัลฟาติหะฮ์เสร็จใน ร็อกอะฮ์แรกและร็อกอะฮ์ที่สองของการละหมาดทุกเวลา การปฏิบัติเช่นนี้มีใช้เป็นวาญิบ แต่การปฏิบัติเช่นนี้ได้ซึ่งผลบุญอันใหญ่หลวง

ลำดับที่ 6: กล่าวว่า "อัลลอฮ์อัคร" ความว่า (อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่) แล้วก็มรฎู้อ จนกระทั่งหลังตรงตั้งฉาก มือจับหัวเข้า โดยแยกนิ้วออกจากกัน และกล่าวในขณะที่มรฎู้อ ว่า "ซุบฮานะร็อบบิยัลอะซีมี" ความว่า (มหาบริสุทธิ์ พระผู้อภิบาลของข้า ผู้ทรงยิ่งใหญ่)

ลำดับที่ 7: ฉันจะเงยศีรษะขึ้นจากการรฎู้อ พร้อมกล่าวว่า "ชะมิอัลลอฮุลิมนัน หะมิละฮ์" ความว่า (อัลลอฮ์ทรงไต่อินสำหรับผู้ที่สรรเสริญพระองค์) พร้อมกับยกมือขึ้นในระดับ หัวไหล่ เมื่อร่างกายของฉันได้ขึ้นตรงแล้ว ฉันก็จะกล่าวว่า "ร็อบบะนา วะละกัลฮัมด" ความ ว่า (โอ้พระผู้อภิบาลแห่งเรา มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์)

ลำดับที่ 8: กล่าวว่า "อัลลอฮ์อัคร" ความว่า (อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่) และลงสujudโดยสอง มือ สองหัวเข้า สองเท้า หน้าผาก และจมูก ติดกับพื้น และกล่าวในขณะที่สujudว่า "ซุบฮานะร็อบบิยัลอะอัลลา" ความว่า (มหาบริสุทธิ์แค่พระผู้อภิบาลของข้าผู้ทรงสูงส่ง)

ลำดับที่ 9: ฉันจะกล่าวว่า "อัลลอฮ์อัคร" ความว่า (อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่) ฉันจะยกศีรษะขึ้น จากสujud และนั่งบนเท้าซ้ายที่วางพิงบนพื้น และเท้าขวายันกับพื้น และกล่าวว่า "ร็อบบิมพิริลี" ความว่า (โอ้พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ โปรดอภัยโทษแก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด)

ลำดับที่ 10: ฉันจะกล่าวว่า "อัลลอฮ์อัคร" ความว่า (อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่) และทำการ สujudอีกครั้ง เหมือนสujudครั้งแรก

ลำดับที่ 11: ฉันจะลุกขึ้นจากสujud พร้อมกล่าวว่า "อัลลอฮ์อัคร" ความว่า (อัลลอฮ์ผู้ทรง ยิ่งใหญ่) จนกระทั่งยืนนิ่ง และฉันจะปฏิบัติในร็อกอะฮ์ที่เหลือเหมือนกับการปฏิบัติใน ร็อกอะฮ์แรก

หลังจากร็อกอะฮ์ที่สองของการละหมาดซุฮริ อัคริ มัจริบ และอิฆา ให้กล่าวระหว่างนั่ง ตะชะฮ์ฮ์สุดแรก คือ:

(التحيات لله والصلوات والطيبات، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله)

คำอ่าน: "อັตตะฮียา ตุลิลลา วัตตะอะละวาด วัตตัยยิบาต อັสสลามมูอะลัยกะ อัยยูฮันนะบี
วะเราะมะตุลลอฮิ วะบะเราะกาตุฮ์ อັสสลามมูอะลัยนา วะอะลาอิบาดีลลา อิศศอลิฮีน อັชชะคุ
อันลา อิลลาฮา อิลลัลลอฮ์ วะอัชชะคุ อันนะ มุฮัมมะดัน อับดุลสุ วะเราะซุลุฮ์"

ความว่า (เกียรติทั้งหมด ความจำริญทั้งหลาย การละหมาดทั้งหมด และความดีต่าง ๆ
ล้วนเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์(เพียงผู้เดียวเท่านั้น) ขอความสันติ ความเมตตาและความ
จำริญของพระองค์พึงมีแต่ท่าน โอินบีมุฮัมมัด ความสันติสุขจงประสบแก่พวกเราและแก่
ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ที่ทรงไว้ซึ่งคุณธรรมทุกคน ฉันขอปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าผู้สมควร
แก่การเคารพสักการะอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และฉันขอปฏิญาณตนว่าท่านบีมุฮัมมัดเป็น
บ่าวและเป็นศาสนทูตของพระองค์)

และหลังจากนั้นฉันก็จะลุกขึ้นละหมาดต่อในร็อกอะฮ์ที่สาม

หลังจากร็อกอะฮ์สุดท้ายของการละหมาดทุกเวลา ฉันจะนั่งอ่านตะชะฮ์ฮ์สุดท้ายคือ

**(التحيات لله والصلوات والطيبات، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته، السلام
علينا وعلى عباد الله الصالحين، أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله،
اللهم صلّ على محمد وعلى آل محمد، كما صليت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم، إنك
حميد مجيد. اللهم بارك على محمد وعلى آل محمد، كما باركت على إبراهيم وعلى آل
إبراهيم، إنك حميد مجيد)**

คำอ่าน: "อັตตะฮียา ตุลิลลา วัตตะอะละवाद วัตตัยยิบาต อັสสลามมูอะลัยกะ อัยยูฮันนะบี
วะเราะมะตุลลอฮิ วะบะเราะกาตุฮ์ อັสสลามมูอะลัยนา วะอะลาอิบาดีลลา อิศศอลิฮีน อັชชะคุ
อันลา อิลลาฮา อิลลัลลอฮ์ วะอัชชะคุ อันนะ มุฮัมมะดัน อับดุลสุ วะเราะซุลุฮ์ อັลลฮุมมาท็อลลิ ละ
ลามุฮัมมัด วะอะลา อาลิมุฮัมมัด กะมาท็อลลัยยะอะลาอิบรอฮีม วะอะลา อาลอิบรอฮีม อิน
นะกะ ะหะมิคุมมะฮิด อັลลฮุมมา บาริกอะลามุฮัมมัด วะอะลา อาลิมุฮัมมัด กะมา บาร็อก
ตะอะลาอิบรอฮีม วะอะลา อาลอิบรอฮีม อินนะกะ ะหะมิคุมมะฮิด"

ความว่า (เกียรติทั้งมวล ความจำริญทั้งหลาย การละหมาดทั้งหมด และความดีต่างๆ ล้วนเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์(เพียงผู้เดียวเท่านั้น) ขอความสันติ ความเมตตาและความจำริญของพระองค์พึงมีแก่ท่าน ไอ้บีมุฮัมมัด ความสันติสุขจงประสบแก่พวกเราและแต่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ที่ทรงไว้ซึ่งคุณธรรมทุกคน ฉันขอปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าผู้สมควรแก่การเคารพสักการะอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และฉันขอปฏิญาณตนว่าท่านบีมุฮัมมัดเป็นบ่าวและเป็นศาสนทูตของพระองค์ โอ้อัลลอฮ์ โปรดประทานความเมตตาแก่นบีมุฮัมมัด และแก่ครอบครัวของท่านบีมุฮัมมัด เฉกเช่นความเมตตาที่พระองค์ได้ให้แก่ท่านนบีอิบรอฮีมและครอบครัวของท่านนบีอิบรอฮีม แท้จริงพระองค์ทรงเป็นที่น่าสรรเสริญ และผู้ทรงไว้ซึ่งเกียรติอันสูงส่งยิ่ง และขอพระองค์โปรดประทานความจำริญแก่นบีมุฮัมมัดและครอบครัวของนบีมุฮัมมัด เฉกเช่นความจำริญที่พระองค์ประทานแก่นบีอิบรอฮีมและครอบครัวของนบีอิบรอฮีม แท้จริงพระองค์ทรงเป็นที่น่าสรรเสริญ และผู้ทรงไว้ซึ่งเกียรติอันสูงส่งยิ่ง)

ลำดับที่ 12 : หลังจากนั้นนั้นก็จะให้สลามด้วยการหันขวา พร้อมกล่าวว่า "อัสสลามูอะลัยกุมวะเราะห്മะตุลลอฮ์" ความว่า (ขอความสันติและความเมตตาจากอัลลอฮ์จงมีแก่พวกท่าน) และหันซ้ายพร้อมกล่าวว่า "อัสสลามูอะลัยกุมวะเราะห്മะตุลลอฮ์" ความว่า (ขอความสันติและความเมตตาจากอัลลอฮ์จงมีแก่พวกท่าน) โดยตั้งใจที่จะออก (สิ้นสุด) จากการละหมาด และจากกระนั้น จึงเป็นการเสร็จสิ้นการละหมาด

การสวมฮิญาบของสตรีมุสลิม

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِرِجَالِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ [الأحزاب: ٥٩].

ความว่า: "โอ้นบีมุฮัมมัด จงกล่าวแก่บรรดาภริยาของเจ้า และบุตรสาวของเจ้า และบรรดาหญิงของบรรดาผู้ศรัทธา ให้พวกนางดึงเสื้อคลุมของพวกนางลงมาปิดตัวของพวกนาง นั้น

เป็นการเหมาะสมกว่าที่นางจะเป็นที่รู้จัก เพื่อที่พวกนางจะไม่ถูกรบกวน และอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้อภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ" (อัลอะห์ซาบ : 59)

อัลลอฮ์ทรงบัญญัติเหนือสตรีมุสลิมทุกคนต้องคลุมฮิญาบ ปกปิดอวัยวะพึงสงวน ปกปิดเรือนร่างทุกส่วนจากผู้ชายบุคคลภายนอกด้วยเครื่องแต่งกายที่นิยมนสวมใส่ในประเทศของตน ไม่อนุญาตให้ถอดฮิญาบ ยกเว้นต่อหน้าสามีหรือมะห์รอมเท่านั้น มะห์รอม คือ บุคคลที่ไม่อนุญาตให้ผู้หญิงดังกล่าวแต่งงานกับผู้ชายเหล่านั้นตลอดกาล (มะห์รอม คือ บิดาและถัดจากเขาขึ้นไป บุตรชายและถัดจากเขาลงมา ลุง น้าชาย พี่น้องผู้ชาย หลานชายของพี่สาว น้องสาว หลานชายของพี่ชายน้องชาย สามีของมารดา บิดาของสามีและถัดจากเขาขึ้นไป บุตรของสามีและถัดจากเขาลงมา พี่น้องร่วมแม่นม สามีแม่นม สิ่งที่ต้องห้ามสำหรับการร่วมแม่นม คือ สิ่งที่ต้องห้ามสำหรับผู้ร่วมสายเลือดเช่นเดียวกัน)

สตรีมุสลิมต้องคำนึงในการแต่งตัว ดังเงื่อนไขต่อไปนี้

หนึ่ง : ปกปิดมิดชิดทั่วเรือนร่าง

สอง : เสื้อผ้าที่สวมใส่มีไซ้เพื่อประดับประดา

สาม : เสื้อผ้าที่สวมใส่ต้องไม่บางเห็นเรือนร่าง

สี่ : เสื้อผ้าที่สวมใส่ต้องไม่รัดรูปเห็นรูปทรงของเรือนร่าง

ห้า : ต้องไม่ใช่เครื่องหอม (น้ำหอม)

หก : การแต่งตัวต้องไม่เหมือนกับการแต่งตัวของผู้ชาย

เจ็ด : ต้องไม่สวมใส่เสื้อผ้าที่เหมือนต่างศาสนิกใช้ในพิธีกรรมทางศาสนาหรือวันเฉลิมฉลองของพวกเขา

คุณลักษณะของผู้ศรัทธา

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ

رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ [الأنفال: ๑๖]

ความว่า: (แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธานั้น คือ ผู้ที่เมื่ออัลลอฮ์ถูกกล่าวขึ้นแล้ว หัวใจของพวกเขา ก็หวั่นเกรง และเมื่อบรรดาโองการของพระองค์ถูกอ่านแก่พวกเขา โองการเหล่านั้นก็เพิ่มพูน ความศรัทธาแก่พวกเขา และแต่พระเจ้าของพวกเขา นั้นพวกเขามอบหมายกัน) (อัลอันฟา : 2)

มีความสัจจริงในคำพูดและไม่โกหก

ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาและพันธสัญญา

ไม่ทำร้ายคู่กรณี

มีความซื่อสัตย์

รักพี่น้องมุสลิมเสมือนรักตัวเอง

เป็นคนใจกว้าง

ทำดีต่อเพื่อนมนุษย์

เชื่อมสายสัมพันธ์กับเครือญาติ

พึงพอใจในกฎกำหนดแห่งอัลลอฮ์ แสดงความขอบคุณในยามสุข และอดทนในยามทุกข์

มีความละเอียด

มีความเมตตา

จิตใจปลอดภยันไม่อิจฉาริษยา และร่างกายปลอดภยันไม่ทำร้ายผู้อื่น

ให้อภัยต่อผู้คนเสมอ

ไม่ยุ่งกับดอกเบีย

ไม่คิดประเวณี

ไม่ดื่มสุรา

ประพฤติดีต่อเพื่อนบ้าน

ไม่อธรรมและไม่คดโกง

ไม่ขโมยและฉ้อฉล

ทำดีต่อบิดามารดา แม้อบิดามารดาได้เป็นมุสลิมก็ตาม และเชื่อฟังทั้งสองในเรื่องที่ดี

อบรมสั่งสอนบุตรหลานให้อยู่ในทำนองคลองธรรม สั่งใช้ให้ปฏิบัติตามศาสนบัญญัติ และห้ามพวกเขาให้ห่างไกลสิ่งต้องห้ามและอบายมุข

อย่าไปเลียนแบบกับการกระทำของต่างศาสนิกในเรื่องของการปฏิบัติศาสนกิจหรือขนบธรรมเนียมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ทางศาสนาของพวกเขา

ความสุขของฉันในศาสนาอิสลามของฉัน

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [النحل: ๙๗].

ความว่า (ผู้ใดปฏิบัติความดีไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา ดังนั้นเราจะให้เขาดำรงชีวิตที่ดี และแน่นอนเราจะตอบแทนพวกเขาซึ่งรางวัลของพวกเขา ที่ดียิ่งกว่าที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้) (อัน-นะหฺลฺ: 97)

หนึ่งในสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่ทำให้เกิดความสุข ความอึดเอิบ และสบายใจ คือ การที่หัวใจของมุสลิมผูกพันกับพระเจ้าของเขาโดยไม่ต้องผ่านคนกลาง ไม่ว่าจะยังเป็นสิ่งที่ยังมีชีวิต หรือตายไปแล้ว หรือ เจว็ดซึ่งอัลลอฮ์ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอานไว้ว่า พระองค์อยู่ใกล้ชิดกับบ่าวของพระองค์ตลอดเวลา ได้ยินพวกเขา และตอบรับคำวิงวอนของพวกเขา ดังที่พระองค์ตรัสว่า:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ [البقرة: ๑๘๖]

ความว่า (และเมื่อบ่าวของข้าถามเจ้าถึงข้าแล้วก็ (จงตอบเถิดว่า) แท้จริงฉันเข้าอยู่ใกล้ ข้าจะตอบรับคำวิงวอนของผู้ที่วิงวอนเมื่อเขาวิงวอนต่อข้า ดังนั้นพวกเขาจึงตอบรับข้าเถิด และศรัทธาต่อข้า เพื่อว่าพวกเขาจะได้อยู่ในทางที่ถูกต้อง) (อัลบะกอเราะฮ์ : 186)

อัลลอฮ์ได้สั่งใช้เราให้ศุอาฮ์ (ขอพร) ต่อพระองค์ และได้ทำให้การศุอาฮ์นั้นเป็นการออบาเคะฮ์ (สวามิภักดิ์) ที่ดียิ่ง ที่จะทำให้มุสลิมนั้นได้ใกล้ชิดพระองค์ พระองค์ตรัสว่า:

{ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ } [غافر: ٦٠]

ความว่า (และพระเจ้าของพวกเขาเจ้าตรัสว่า "จงวิงวอนขอต่อข้า ข้าจะตอบรับแก่พวกเขา")

(ซอฟิร : 60)

ดังนั้นการเป็นมุสลิมที่คตินั้น เขาจะมีความต้องการต่อพระผู้อภิบาลของเขาอยู่เสมอ เขาจะขอพรวิงวอนต่อพระองค์เสมอ และเข้าใกล้พระองค์ด้วยการทำอิบาดะฮ์ที่ดี (ปฏิบัติศาสนากิจและความดีงาม)

อัลลอฮ์ได้สร้างเราขึ้นมาในจักรวาลแห่งนี้ มีวิทัญญาที่ยิ่งใหญ่ มิได้สร้างเราขึ้นมาด้วยความไร้สาระ นั่นคือการจงรักภักดีต่อพระองค์เพียงผู้เดียว โดยไม่มีการตั้งภาคีใดๆ และได้บัญญัติศาสนาของพระองค์แก่เราซึ่งเป็นศาสนาที่ครบวงจรเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของเราทั้งในเรื่องส่วนตัวและส่วนรวม และศาสนบัญญัติที่ยุติธรรมนี้ ได้รักษาไว้ซึ่งความจำเป็นในชีวิตมนุษย์ นั่นคือ ศาสนาของเรา ชีวิตของเรา สิทธิของเรา สติปัญญาของเรา และทรัพย์สินของเรา ผู้ใดที่ดำเนินชีวิตด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวด้วยการห่างไกลจากสิ่งต้องห้าม เขาผู้นั้นได้รักษาไว้ซึ่งความจำเป็นในชีวิต และเขาจะใช้ชีวิตอย่างมีความสุขโดยไม่มีข้อสงสัยใดๆ

และความสัมพันธ์ระหว่างมุสลิมกับพระผู้อภิบาลของเขานั้นลุ่มลึกมาก ซึ่งก่อให้เกิดความสงบและความสบายใจ ความรู้สึกสงบ ปลอดภัย มีความสุข และรู้สึกว่าจะอยู่กับพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ตลอดเวลา ที่คอยให้ความช่วยเหลือปกป้องดูแลบ่าวของพระองค์ผู้ศรัทธา พระองค์ตรัสว่า:

{ اللَّهُ وَلِيّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ } [البقرة: ١٧٧]

ความว่า (และอัลลอฮ์นั่นคือผู้ทรงช่วยเหลือบรรดาผู้ที่ศรัทธา โดยทรงนำพวกเขาออกจากบรรดาความมืดสู่แสงสว่าง) (อัลบะกอเราะฮ์ : 257)

ความสัมพันธ์อันยิ่งใหญ่ เป็นสภาวะทางอารมณ์ความรู้สึกที่นำไปสู่การมีความสุขในการประกอบอิ-บาดะฮ์ต่อพระองค์ และมีความปรารถนาที่จะพบเจอกับพระองค์ หัวใจของเขาทะยานสู่ท้องฟ้าแห่งความสุขด้วยความรู้สึกที่สัมผัสถึงความหอมหวานแห่งการศรัทธา ความหอมหวานดังกล่าวไม่อาจสาธยายถึงความสุขได้ยกเว้นผู้ที่ได้ลิ้มรสด้วยการจงรักภักดี

ต่อพระเจ้าและห่างไกลกับสิ่งต้องห้าม ท่านนบีมุฮัมมัด คืออลลัลดอฮฺ อะลียฺ วะสัลลัม กล่าว
ว่า: "ความหอมหวานแห่งการศรัทธา จะเกิดขึ้นกับผู้ที่พอใจที่อัลลอฮฺเป็นพระเจ้า อิสลาม
เป็นศาสนา และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูต"

ใช่แล้ว เมื่อใดที่คนหนึ่งคนใดได้รู้สึกรู้ว่าเขายู่ตรงหน้าผู้ทรงสร้างเขา และเขารู้จักพระ
นามของพระองค์ คุณลักษณะที่งดงามของพระองค์ จงรักภักดีต่อพระองค์เสมือนเขาเห็น
พระองค์ มีความบริสุทธิ์ใจในการปฏิบัติศาสนกิจต่อพระองค์และไม่หวังจากการปฏิบัติ
ศาสนกิจนั้นซึ่งสิ่งอื่นใด นอกจากอัลลอฮฺผู้ทรงยิ่งใหญ่เท่านั้น เขาผู้นั้นจะใช้ชีวิตอย่างดี
และมีความสุขในโลกนี้และรับผลตอบแทนที่ดีในโลกหน้า

แม้กระทั่งอุปสรรคต่างๆ ที่ประสบกับผู้ศรัทธาในโลกนี้ แท้จริงความเจ็บปวดของ
อุปสรรคนั้น จะหายไปความมั่นใจที่หนักแน่น และพอใจในกฎกำหนดแห่งสภาวะการณ
ของอัลลอฮฺผู้ทรงสูงส่ง และสรรเสริญพระองค์ในทุกการกำหนดทั้งความดีและความชั่ว
ด้วยความพอใจอย่างสมบูรณ์

และสิ่งที่คุณศรัทธาควรรู้ให้ความสำคัญเพื่อเพิ่มความสุขและความสงบสุขของเขา คือ การ
รำลึกถึงอัลลอฮฺผู้ทรงสูงส่งและการอ่านอัลกุรอานให้มาก ดังที่พระองค์ตรัสว่า:

(الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ) (الرعد: ٢٨)

ความว่า (บรรดาผู้ศรัทธา และจิตใจของพวกเขาสงบด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮฺ ฟังทราบ
เถิด ด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮฺเท่านั้น ทำให้จิตใจสงบ) (ฮฺ-เราะอ์ดฺ : 28)

ยิ่งผู้ศรัทธารำลึกถึงอัลลอฮฺและอ่านอัลกุรอานมากเท่าใด ความสัมพันธ์ของเขา
กับอัลลอฮฺจะยิ่งเพิ่มมากขึ้น และทำให้จิตใจได้รับการขัดเกลาจิตใจและทำให้ความศรัทธา
ของเขาให้เข้มแข็งมากขึ้น

และผู้ศรัทธาควรมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ศาสนาจากแหล่งที่ถูกต้อง เพื่อจะได้
ปฏิบัติศาสนกิจได้อย่างถูกต้องชัดเจน ท่านนบีมุฮัมมัด คืออลลัลดอฮฺ อะลียฺ วะสัลลัม กล่าว
ไว้ว่า "การศึกษาหาความรู้เป็นหน้าที่ของผู้ศรัทธาทุกคน"

และต้องเป็นผู้ที่ขอมงานต่อพระบัญชาของอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงสร้าง ไม่ว่าจะเขาจะ
รู้ถึงวิทษบัญญัติของพระบัญชานั้นหรือไม่ก็ตาม ซึ่งอัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ในคัมภีร์ที่ทรงเกียรติ
ของพระองค์ไว้ว่า:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ

يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ [الأحزاب: ๓๖]

ความว่า (ไม่บังควรแก่ผู้ศรัทธาชายและผู้ศรัทธาหญิง เมื่ออัลลอฮ์และเราะซูลของ
พระองค์ได้กำหนดคกิจการใดแล้ว สำหรับพวกเขาไม่มีทางเลือกในเรื่องของพวกเขา และ
ผู้ใดไม่เชื่อฟังอัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์แล้ว แน่อนเขาได้หลงผิดอย่างชัดแจ้ง)

(อัลอะหฺซาบ :36)

ขออัลลอฮ์ทรงประทานการศดูดี ความศานติ และความจำเริญแก่ท่านนะบีมุฮัมมัดของ
เรา แต่ครอบครัวของท่าน และมีตรศหายของท่านทั้งปวง

สารบัญ

คำนำ.....	4
พระเจ้าของฉัน คือ อัลลอฮ์	6
นบีของฉันคือ มุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม	8
อัลกุรอาน คือ คำรัสของพระเจ้าของฉัน	9
ฉันเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการของอิสลาม	9
ฉันเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการศรัทธา.....	13
ฉันเรียนรู้เรื่องการอาบน้ำละหมาด	18
ฉันเรียนรู้เรื่องการละหมาด	22
การสวมฮิญาบของสตรีมุสลิม.....	27
คุณลักษณะของผู้ศรัทธา	28
ความสุขของฉันในศาสนาอิสลามของฉัน	30
สารบัญ	34

Get to Know about Islam

in More Than **100** Languages

موسوعة الأحاديث النبوية
HadeethEnc.com

Encyclopedia of the
Translations of the Prophetic
Hadiths and their
Commentaries

IslamHouse.com

A Comprehensive Reference
for Introducing Islam in the
World's Languages

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

Encyclopedia of the
Translations of the Meanings
and Interpretations of the
Noble Qur'an

ملايسع أطفال المسلمين جهته
kids.islamenc.com

The Platform of What Muslim
Children Must Know

موسوعة المحتوى الإسلامي
IslamEnc.com

A Selection of the Translated
Islamic Content

بيان الإسلام
byenah.com

A Simplified Gateway for
Introducing Islam and
Learning its Rulings

Islamic Content Service
Association in Languages

Da'wah, Guidance, and Community
Awareness Association in Rabwah

978-603-8417-67-6

Th182